

BREDASCHÉ

STAAT-, LETTERKUNDIG-

NIEUWS-

Vrijdag

COURANT.

EN WETENSCHAPPELIJK

BLAD.

24 Mei.

NOTIFICATIE.

BURGMEESTER en WETHOUDERS der Stad Breda, gelet op het Besluit van Z. Exc. den Heere Staatsraad, Gouverneur der Provincie Noord-Brabant, van den 22. April 1839, A. N. 2, Afdeeling van Policie, (Provinciaalblad N. 71) waarbij de aandacht van de Plaatselijke Besturen nader wordt ingeroepen, op de bij Z. H. E. G. Besluit van den 5. Juli 1838, A. N. 28, (Provinciaalblad N. 95), aangehaalde bepalingen van Art. 459, 460 en 461 van het nog in werking zijnde Lijfstraffelijk Wetboek, en zulks tegen de overtreding van verordeningen ter sluiting van de heerschende Veeziekte, vooral met betrekking tot de afzondering van het zieke Vee, en het constateren der overtredingen waaraan de Veehouders zich dienaangaande schuldig maken; met aanschrijving, om aan de uitvoering dier voorschriften, de gestrengte hand te houden, en de onder hen ressorterende Policie-Beambten te gelasten, om tegen de bovengenoemde overtredingen met de meeste nauwkeurigheid te waken.

Alzande gelet op het verder bij eerstgemeld besluit opgenomen, nittreksel eener missive van den Hoogeleraar Numan, Directeur van 's Rijks Veeartsenijsschool te Utrecht, houdende mededeeling zijner beschouwingen, omtrent de wijze van behandeling van het door de Longziekte aangedaste Rundvee, met uitnoodiging van de Besturen, om de belanghebbenden op die beschouwingen opmerkzaam te maken, en om diegenen, welke zich eene meer volledige kennis der heerschende Longziekte wenschen te verschaffen, te verwijzen naar het Veeartsenijsschied Magazijn, uitgegeven door Dr. A. Numan, Hoogleraar en Directeur van 's Rijks Veeartsenijsschool (Groningen 1837), welk Deel afzonderlijk is verkrijgbaar gesteld.

Herinneren bij deze de Veehouders alhier ter Stede, aan de publicatie van den 12. Juli 1838, waarbij de voorbedoelde bepalingen van het Lijfstraffelijk Wetboek zijn opgenomen, en dien overeenkomstig de noodige waarschuwing is gedaan, alsmede aangemaand, om ook in den Veehouders welbegrepen eigenbelang, de oeffening der verordeningen, omtrent de geneeskundige behandeling bij het ontsien der zieke, noch de dadelijke aangifte daarvan aan Burgemeester en Wethouders of den Commisaris van Police te veronachtzamen, als in het geval, op het vernieuwen van Vee, geene aanspraak op vergoeding kan worden gemaakt.

Wordende wijders het voren aangehaalde uittreksel der missive van den Hoogeleraar Numan, aan de belanghebbenden medegedeeld, gelijk zulks hiervoor volgt, ten einde daarop te kunnen attenderen.

Breda, den 13 Mei 1839.

De ROY, vt.

Ter ordonnantie van dezelve,

De Secretaris der Stad;

H. W. SCHAIKES.

» Bij ons.

» Ofschoon de longziekte in hare verschijnselen, beloop en aard bekend kan worden geacht, zoo ontbreekt het evenwel tot dus ver aan eene geneeswijze, welke op eene voldoende ondervinding berustende is, op alle gevallen en onder alle omstandigheden van toepassing is, om als veilig en zeker te kunnen worden gevolgd. De zieke moet ook verschillen naar den trap en het tijdstip der ziekte en de bijzondere gesteldheid der dieren, welke door deze ziekte zijn aangedaan, iets hetwelk alleen door eenen bekwaamen Veearts kan worden beoordeeld, om daarnaar de behandeling te besturen.

» Het kan intusschen hier niet overbodig worden geoordeeld, aan te merken dat de longziekte in het algemeen, als zijnde volgens het gevoelen van de meeste Veeartsen, een zeer ernstig ontstekingsachtig aandoening is, welke eene zeer ernstige geneeswijze vordert, welke tegen de zieke longen en het bloed, hetwelk in ruime bloedsomloopingen, het ziele van afleidingen, en voornamelijk het insmeren van blaatrekkende zalven op de borstwanden, gepaard met het inwendig gebruik van bloedverdunnende, verkoelende en afvoerende middelen.

» Door deze geneeswijze kan alleen het doel bereikt worden, wanneer dezelfde vroegtijdig genoeg in het werk gesteld, en daarvoor toegenomen tijd gegeven wordt, en behouden is de ziekte verstandig en heeft er reeds aanmerkelijke verzwakking plaats, waarbij de longen dan bereids de eigene bekende ziekelijke ontsteking hebben ondergaan, dan behooren de adertlatingen en de bedoelde middelen niet meer te worden aangewend.

» Het is dan nauwelijks meer doelmatig ter voorkoming van

antelooze kosten, nog geneesmiddelen aan te wenden, vermits deze onttaarding, eens in een zekeren trap geboren zijnde, door geene middelen, hoe krachtig werkende ook, kan worden weggenomen.

» De heesten bij wie zulks plaats heeft, blijven, ofschoon onder eene versterkende geneeswijze, doch aan den dood ontkomende, en zich schijnbaar herstellende, doorgaans achterlijk in den groei, en sleren vroeger of later aan kwijping en uittering.

» Nog kan worden aanbevolen, dat wanneer de longziekte zich onder een aantal vee heeft geopenbaard, men meermalen daags het nog gezonde vee behoort gade te slaan, om te vernemen of er zich onder hetzelfde beesten bevinden, die van tijd tot tijd een hoest of kuch doen hooren, als wanneer, hoe ligt die ook zijn moge, dadelijk bij de zulke de aangewezen geneeswijze behoort te worden aangewend; terwijl ook zoodanige beesten, onverwilt in de afzondering moeten worden begrepen, dewijl zij reeds dan kunnen worden beschouwd, een besmetend vermogen voor ander vee te bezitten.

» Evenzear moet eene groote omzigtigheid worden in acht genomen, met betrekking tot het terug brengen, van de schijnbaar of zelfs volkomen herstelde beesten onder het gezonde vee, hetwelk niet mag geschieden binnen 8 of 10 weken, nadat de eerste doofde, volgens de verklaring van een erkenden Veearts, als volkomen genezen kan worden beschouwd; veel min mag het voer dien tijd, hetzij ten verkoop of tot andere oogmerken naar elders worden vervoerd, alles op de straffen bij de wet, ten aanzien van afgezonderd houden van besmet of verdacht vee, vastgesteld.

» Voor het overige worden de veehouders op nieuw herinnerd, dat het hoogst nadeelig is, het vee vooral bij koud, vocht en mistig weer, laat in den herfst in de weiden te doen verblijven, alsmede hetzelfde des voorjaars, onder gelijke omstandigheden, vroegtijdig naar buiten te brengen, als waardoor de voorbeschiedheid tot de longziekte bij hetzelfde wordt voortgebragt of vermeerderd.

» Breda, den 13 Mei.

FRANKRIJK.

PARIS, den 21sten Mei.

De *Moniteur* befelst een rapport van den maarschalk Gérard over de gebeurtenissen van 12 en 13 dezer. Dit stuk houdt niets nieuws of van bijzonder belang. De maarschalk wijdt in den tof uit van al de legioenen der nationale garde en van de regimenten der linietroepen, die aan de betengeling van den opstand hebben deel genomen, en geeft vervolgens de reden op, waarom de nationale garde van den omtrek der hoofdstad daaraan geen deel gehad heeft. Dezelve was den 13den op de plaats gereed of reeds voor de poorten van Parijs, toen de herstelling der rust hare tegenwoordigheid onnodig maakte en zij huiswaarts keerde.

De politie heeft in de laatste dagen vele huiszoekingen in de verhuurde hotels gedaan. Verscheidene gekwelste personen zouden gearresteerd zijn geworden, op het vermoeden dat zij hunne wonden bij den jongsten opstand hadden bekomen. Het dagblad *le Siecle* verhaalt, dat men gisteren en eergisteren in de wijk St. Martin een groot getal geweren heeft opgehaald en dat een commissaris van politie gisteren morgen, vergezeld van een detachement municipale garde, in dezelfde wijk zeventien jonge lieden, die bezig waren met patronen te maken, in verzekerde bewaring had genomen. Hetzelfde blad verhaalt ook dat II. zaterdag een municipale garde op de Marche des Innocens, door een weggekleed jong mensch met een dolksteek werd getroffen, zoo dat hij terstond dood was.

De overbrenging der wegens den jongsten opstand gearresteerde personen van de conciergerie naar het paleis du Luxemburg heeft nog geen plaats gehad. Daar het publiek zulks dagelijks wacht, vermeent men dat de overheid dien maatregel nog eenige dagen uitstellen zal. Men blijft voorts voortgaan met het nemen van uitgestrekte maatregelen tot handhaving van de rust. Nog gisteren werden de straten door talrijke patronen te voet en te paard doorkruist.

— Gisteren heeft de hertog Decazes in de conciergerie verschillende gevangenen een verhoor doen ondergaan.

— Het onderzoek naar den schrijver van den brief, naar dat de kwakelingen van de Polytechnische school aan verscheidene daaden

gezonden, wordt voortgezet; geen der kweekelingen is nog weggezon- den. Naar men zegt, hebben allen zich voor den gezegden brief verantwoordelijk verklaard.

— De *Moniteur Parisien* vermeldt, dat de generaal *Vaillant*, tegenwoordig kommandant van het wapen der genie in Afrika, tot kommandant der polytechnieke school benoemd is, in plaats van den luitenant-generaal *Tholosé*. De generaal *Duguereau* zal tot op de komst van den nieuwen kommandant het oppertoezicht waar- nemen.

— De kamer der afgevaardigden moet zich heden in hare bureaux vereenigen en zich onder anderen bezig houden met het onderzoek der aanvraag van een crediet van 1,200,000 fr. tot aanvulling der geheime uitgaven over 1839. Men ziet met verlangen te gemoet, welke keus de bureaux zullen doen, om het rapport over deze aan- vraag op te maken.

— De heer *Dufaure* heeft gisteren in de kamer der pairs de verklaring gedaan, dat het voornemen van het tegenwoordig kabinet was, om zoodra de omstandigheden het toelieten zelf voor te gaan met de aanbidding van een ontwerp voor de conversie der renten, en dit niet gaarne zien zou, dat in een der kamers het voorstel daartoe werd gedaan. De tegenwoordige zitting was echter te kort om zich met die taak bezig te houden, maar het kabinet zou in het tijds- verloop der beide zittingen een ontwerp bearbeiden om het bij de volgende zitting, aan de kamer te kunnen aanbieden. Men wil dat de minister deze verklaring gedaan heeft om voor te komen dat het gezegd voorstel niet werd gedaan bij de afgevaardigden, alwaar de heer *Gouin* die zaak weder ter spraak wilde brengen. Volgens sommigen zou de geëvene verklaring den heer *Gouin* evenwel van zijn voornemen niet terug houden.

— Heden werd als zeker verhaald, dat de luitenant-generaal *Rugeaud* tot kommandant van de eerste militaire divisie zou benoemd worden in de plaats van den generaal *Pajol*, die tot aide de camp des konings zou worden benoemd.

— Men heeft verbreid dat de hertog van *Bassano* volledig bewerkte memorien over de revolutie, het keizerrijk en de restauratie had na- gelaten. Thans blijkt het, dat men onder des hertogs nalatenschap niets gevonden heeft dan eenige nota's, brieven, papieren geschikt om inlichtingen te geven; zulks zal echter niet beletten, dat men spoedig de uitgave van de nagelaten gedenkschriften des hertogs van *Bassano* ziet aangekondigd.

— De zucht tot openbare vermakelijken vernaceert zoodanig de gemeedren, dat deze dagen een directeur van een vandeille-troep ge- meend heeft er rekening bij te zullen vinden met een schouwburg op te rigten, alwaar midden op den dag vandeilles zouden gegeven worden. De gevraagde autorisatie is hem echter geweigerd.

— Uit Algiers schrijft men van den 11den Mei: » De maarschalk *Valée* heeft nog niet geheel van de expeditie naar Hamza afgezien. Waarschijnlijk voorziet de gouverneur-generaal de aanstaande ver- breking van de overeenkomst van Tafna, zoodat de toerusting die men maakt het dubbele doel zullen hebben om zich den weg naar Hamza te banen en gereed te staan om den oorlog te voeren. » Men sprak te Algiers van eene verandering van het garnizoen.

— Men verwacht thans dagelijks eenige schepen van het eskader des admiraals *Baudin* van de kusten van Mexiko te Brest te zullen zien terug keeren. Slechts eenige schepen ter bescherming van den handel, zullen aldaar achter blijven.

— Van gouvernementswege zijn de beide volgende telegraphische depeches bekend gemaakt:

» Bayonne, 19 Mei.

» In den nacht van den 18den heeft *Munagorrij* zich meester gemaakt van het fort Urdach, hetwelk door vijftien karlisten bewaakt werd.

» Bayonne, 20 Mei.

» *Munagorrij*, aangevallen zijnde, heeft gisteren avond gekapi- tulerd, en is op het fransch grondgebied geweken, waar hij ont- wapend is geworden.

Het *Journal des Débats* voegt hierbij de volgende aanduiding: » Ur- dach is een klein dorp op een half uur afstands van de fransche grenzen, op den weg van Bayonne naar Elisondo. De karlisten heb- ben daar een versterkt huis en een post hunner douanen. Het schijnt dat *Munagorrij* zelf des avonds belegerd is geworden in het fortje waarvan hij zich des morgens bij verrassing had meester gemaakt. Dit voorval is van geen belang.

— De verklaring van den heer *Dufaure* in de kamer der pairs heeft de speculanten omtrent de reductie gerust gesteld en de rente op nieuw doen rizen. De notering was heden (21 Mei) 111,20; 3 pCt. 81,40; Nap. r. 101,85; Sp. Ardoin 19¼; Rom. L. 101¼.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 23sten Mei.

HH. KK. HH. de Prins van Oranje, de Erfprins van Oranje en Prins Alexander, vergezeld van Z. D. H. den Erfgrootertog van Saksen-Weimar, zijn gisteren morgen uit de residentie naar Til- burg vertrokken.

— Z. M. heeft deze dagen benoemd, tot ambtenaren voor de dienst van den waterstaat en 's Lands gebouwen in Nederlandsch Indie, de heeren *P. J. G. Beyerinck*, opzichter bij den waterstaat te 's Gra- venhage, en *J. K. Hein*, luitenant der artillerie bij 's Rijks artille- rie wapenplaatsen te Delft.

— Door Z. M. zijn benoemd: tot directeur van het postkantoor te Zutphen, *J. J. Storm van 's-Gravesande*, kommissie op hetzelfde kantoor; in diens plaats tot kommissie, *M. C. Wilbrenninck*, vierde kommissie op het postkantoor te 's-Hage; ter vervanging van laatstgemelde *A. Barling*, kommissie ten kantore van Alkmaar, en tot kommissie op laatstgemeld kantoor, *J. E. Tulleken*, surnumerair voor het vak in Gelderland; tot surnumerairen der registratie, in Noord-Holland *J. J. W. Bekker*, thans in Gelderland, *R. Groh* en *E. W. van Weede*; in Gelderland *H. R. de Raadt*, en in Utrecht *W. Huy- decoper*, overigens bij het vak der directe belastingen, in- en uit- gaande regten en belastingen in Zeeland, *J. M. Kleeuwens*, te Goes.

— Z. M. heeft het departement voor de marine gemagtigd om, bij wijze van proefneming, voor een jaar in de behoefte van li- kens, tot kleedingstukken voor de marine, te doen voornemen, op- ten publieke aanbesteding.

— Uit Nijmegen schrijft men van den 18den Mei:

» Wij vernemen met leedwezen, dat de ziekte van Z. D. H. den prins van Saksen-Weimar, eenen ongunstigeren keer heeft genomen dan zich, volgens onze vorige, deed verwachten. Z. D. H. ver- keert in zeer gevaarlijken toestand.

» Heden morgen passeerde alhier een detachement miliciens van de ligting van 1832 en 1833 der 1ste en 2de afdeeling infanterie, gaande naar hunne depots, omringevolge koninklijk bevel van den 11den dezer, weder in het genot van onbepaald verlof te worden gesteld. Morgen zal van de 2de afdeeling alhier, een dergelijk detachement van 368 manschappen, tenzelden einde, naar het depot te Alkmaar worden gedirigeerd.

» Aanstaaenden Donderdag zal het 2de bataljon der 2de afdeeling infanterie, tot nu toe te Groesbeek geïnstationeerd, binnen onze ver- ting terugkeeren, om met de overige bataljons der afdeeling, al- hier garnizoen te houden.

» Den volgenden dag (den 24sten Mei) zal een detachement ver- lofgangers van de 13de afdeeling infanterie, van Bergen-op-Zoom, aankomen, om alhier te overnachten, en, den volgenden dag, de marsch naar het depot te Doesburg voort te zetten.

— De *Avondbode* bevestigt een bericht uit 's-Hage, volgens welk, op het verzoek van Z. M. van verscheidene makelaars te Amsterdam, die bezwaar hadden gevonden tegen het afleggen van den eed, van geschreven bij art. 62 van het nieuwe wetboek van koophandel, de requestanten moet te kennen zijn gegeven, dat er geen termen zijn gevonden tot inwilliging van het verzoek om van die eeds-aflegging te worden ontheven, met bepaling dat de eeds-aflegging in de af- teekening van het daartoe vermeld besluit zal moeten geschieden.

— Volgens de laatste berichten uit Indie moeten de heeren *Reijns*, raad van Indie, en *Mr. Scholten van Oud-Haartem*, president van het hooggeregtshof te Batavia, op derzelver terugreis naar het moe- derland zijn, zoodat hunne aankomst hier te lande spoedig kan wor- den te gemoet gezien. Ook aan den heer *Nahue van Burgst*, raad van Indie, is een verlof tot herstel zijner gezondheid toegestaan.

— Den 18den dezer heeft binnen Rotterdam een allerdroefvigt en geluk plaats gehad. Eenige kinderen uit de minvermogenste klasse hebben des namiddags van dien dag, zonder eenig opzigt aan de Rotte spelende, op het midden der straat een ouderwetsch doosje gevonden, hetwelk daar het geopend geworden is. Van den inhoud van dat doosje hebben zij, zoo als kinderen gewoon zijn, geproefd en daarvan medegedeeld aan andere speelgenooten. Twee der kinderen, genaamd *Jan Bensman* en *Frederik Schoenmakers*, be- de ond 10 jaren en wonende in de Verlorenzoonsteeg, in de Lon- bardstraat, zijn ten gevolge daarvan reeds overleden, terwijl drie anderen zeer ongesteld zijn. Men heeft alle vermoeden dat dat doosje, hetwelk vermenigd rottetruid in zich bevatte, zal zijn ver- loren geraakt, en de politie doet ter ontdekking alle mogelijke navorschingen.

— Uit Arnhem meldt men van den 18den Mei. Het provin- ciaal hof van Gelderland heeft heden in de zaak van *Martinus Zoeren* uitspraak gedaan. Deze jongeling, ond 17½ jaren, geboren te Arnhem, werd beschuldigd van moord,roof en diefstal, ge- pleugd aan zekeren *Giovanni Castiglioni*, een Tyroler. Den 11den Janij 1838 werd het lijk van dat persoon in een denneboom tus- schen Girschot en Boxter gevonden. Hij was marskramer in prenten, en men vond zijne naam op den weg digt bij hem geheel be- roofd. *M. Zoeren* is daarna gevat en voor het provinciaal gerechts- hof van Noord-Brabant ter dood veroordeeld. Het appel voor het provinciaal hof van Gelderland gebragt, heeft hetzelfde 76 getuigen verhoord. Hoewel *Zoeren* niets heeft betoogd, is uit een door hem uitgegeven 5 fra. stuk en andere diademen aan het hof zijne schuld gebleken, hetwelk hem heeft veroordeeld, om op een schavot te Arnhem te worden opgehangen. De heer voorzitter *Mr. van Rap- pard* heeft, na de uitspraak van het vonnis, eene roerende toe-

spraak aan den veroordeelde gedaan, waarin hij hem vermaande zich in ootmoed tot Hem te wenden, bij wien ook zelfs voor den grootsten zondaar genade is te verwerven.

De belgische vertegenwoordigers hebben eergisteren het ontwerp voor de nieuwe regterlijke indeeling van Limburg goedgekeurd. Gisteren zou de definitieve stemming over deze wet en die betreffende Luxemburg plaats hebben.

De senaat moest eergisteren bijeen komen, maar bevond zich niet voltallig genoeg om te beraden.

De centrale sectie der kamer van vertegenwoordigers heeft haren arbeid voortzet. Het ontwerp betreffende de verbanda officieren in belgische dienst van beide gebieden is besloten, om de verlenging der wet van september 1831 betreffende die officieren, voor twee jaren voor te stellen. Het getal der officieren is: 23 fransche, 13 poolsche officieren, 1 saksisch officier.

— Eergisteren is het artillerie-reserve-park van Brussel naar Ath verrokken.

— Op het paleis te Laeken bevinden zich thans de prins van Saksen-Coburg-Gotha met zijne beide zonen, alsmede de hertog Alexander van Württemberg, weduwnaar der fransche prinses Maria.

— De belgische zaakgelastigde te Stockholm, de Rijckere, is te Brussel teruggekomen.

De branden in de onder de gemeente Anderlecht, nabij Brussel, hebbende plaats gehad, hebben de heer Hombourg en Durieux, die op de plaats was, is een prooi der vlammen geworden, maar een groot gedeelte katoen en katoenen stoffen zijn gered geworden. De gebouwen waren voor 35,000 fr. verzekerd.

— De belgische bladen vermelden dat de hollandsche autoriteiten op de forten Lillo en Liefkenshoek, h. zaterdag een begin hadden gemaakt met de ontwapening der beide forten.

— Te Antwerpen waren gisteren de Ardou tegen 18% genoteerd.

Letterkundige en Wetenschappelijke Nieuwstijdingen.

ENGELAND. — De voor drie jaren door den heer A. von HUMBOLDT aan de Koninklijke Maatschappij te Londen gedane uitroediging tot het doen van bestendige magnetische waarnemingen op onderscheidene punten van onze wereld, heeft sedert zulke gevolgen gehad, dat men daarvan de beste vruchten voor de uitbreiding onzer kennis van het aard-magnetismus mag verwachten. Gelijk bekend is, werd de uitroediging door de gezegde Maatschappij met welwillendheid ontvangen en reeds in 1836 het besluit genomen, om bij het gouvernement om geldelijke ondersteuning aanzoek te doen, welke voor de vestiging van vaste magnetische standpunten vereischt werd. De terugkomst van den heer HUMBOLDT van de Kaap de Goede Hoop heeft de doorzetting der onderneming zeer bevorderd en eene uitbreiding aan het plan gegeven, ten gevolge waarvan de bouw der magnetische waarnemingslokalen in verband is gebracht met de uitbreiding der zee- en landverkenning. Het plan is bepaald om te beginnen, omtrent de zuidelijke streken van de zuidelijke halfrond, en de zuidelijke streken van het oude vasteland zijn thans reeds magnetische waarnemingslokalen van Lissabon af tot Peking toe opgericht, tot welke uitbreiding in het hart van Azië de krachtige medewerking van de russische regering veel bijgedragen heeft. Op de nieuwe, door de zorg der engelsche regering, daar te stellen waarnemingspunten zal men zich bij uitbreiding van het voortreffelijk toestel van Professor GAUSS bedienen en diens wijze van waarneming volgen. De volgende bijzonderheden, uit een brief des britschen majoors SABINE getrokken, die zelf veel tot de vermeerde kennis van het aard-magnetismus bijgedragen heeft, zullen over deze nieuwe britsche onderneming, het eerst eenig meerder licht verspreiden: De koninklijke schepen *Terror* en *Erebus* hebben thans (in den aanvang van April) den last bekomen, om uit te zeilen, ten einde de lijnen der magnetische afwijking, neiging en intensiteit der magnetische kracht in het zuidelijk halfrond, en wel in de nabijheid en binnen den poolkringcirkel te bepalen. Deze belangrijke en gewichtige onderneming heeft de regering aan den kapitein J. ROSS opgedragen, algemeen en gunstig bekend door zijne vroeger reizen, welke hij onder den kapitein PARAR naar de noordpool heeft ondernomen. De schepen zullen geheel zoodanig uitgerust worden als op de gezegde reizen het geval geweest is; drie maanden zullen met het doen der waarnemingen besteed worden, en in van Van Diemensland tot rust- en oververschingsplaats bestemd. De ondervinding die men in Engeland bij de uitrusting van zoo vele expeditie naar de noordelijke streken heeft opgedaan, doet te regt verwachten, dat de gezegde schepen en derzelver manschappen allezins in staat zullen zijn, om de waarnemingen tot het verst bereikbare punt in de zuidpoolzee uit te breiden. Van den bevelhebber kan met regt gezegd worden, dat hij de voor zulk een togt vereischte hoedanigheden in groote mate in zich vereenigt. De schepen der expeditie zullen het noodig getal waarnemers en werktuigen voor de vaste magnetische standplaatsen op Van Diemensland, St. Helena en op de Kaap de Goede Hoop

aan boord nemen, en zullen dan achtereenvolgens naar de plaats hunner bestemming worden overgebracht. Op de magnetische stations zal men gedurende drie jaren waarnemingen doen; de opzigtters zullen artillerie- of genie-officieren zijn. De werktuigen zullen zijn even als die op het observatorium van Dublin (derhalve reflexie-apparaten van GAUSS); magnetometers van derderlei soort, voor afwijking horizontale en vertikale kracht; er zullen voorts waarnemers en werktuigen voor een vierde station met de gezegde expeditie naar *Kanada* worden gezonden, terwijl de Oost-Indische compagnie ondernomen heeft, om drie andere stations, te *Madras*, *Bombai* en *Singapoer* te vestigen. Het plan der waarnemingen op deze onderscheidene punten zal niet vastgesteld worden dan nadat men zich met de magnetische waarnemers op het vaste land zal verstaan hebben. De onderscheidene voorbereidende maatregelen zullen waarschijnlijk tegen de helft van Augustus ten einde zijn, zoodat met de waarnemingen op de verschillende punten met het begin van het volgende jaar een aanvang zal kunnen gemaakt worden. De heer W. LLOYD, de kapitein ROSS en de majoor E. SABINE, hopen in het midden van Juli zoowel den hofraad GAUSS te *Göttingen* als den heer A. VAN HUMBOLDT te *Berlijn* te kunnen bezoeken, om alles te bespreken hetgeen op deze gelijktijdige waarnemingen betrekking heeft en dezelve vruchtbaar voor de wetenschap kan doen worden. — Van elders wordt gemeld, dat met het beroep van den natuurkundige MILLOTT, als directeur eener werktuigkundige verzameling, naar *Napels*, ook het doel gepaard gaat, om door deszelfs bemiddeling, magnetische en meteorologische waarnemingen in het koninkrijk der *Beide Siciliën* te doen plaats hebben.

NEDERLANDEN. — Het in dit jaar, op de beide Pinksterdagen te *Dusseldorp* gehouden Neder-Rhijnsche Muziekfeest, heeft wederom allezins aan de daarvan opgevatte verwachting voldaan en is totalgemeen genoeg afgeloopen. Hetzelfde is gehouden in de zoogenaamde *Beckersgarten*, onder de leiding van den heer F. MENDELSSOHN BARTHOLODY, bijgestaan door den heer J. RIETZ. Het orkest en zangkoor heeft bestaan uit 586 personen, waaronder zich uit *Nederland* onder anderen bevonden hebben: de heeren KUFFERATH en DANKE uit *Utrecht* en de heer LUBECK uit 's *Gravenhage*. De uitvoering van HANDEL's *Messias* met de instrumentatie van MOZART, heeft weinig of niets te wenschen overgelaten. De directeur BARTHOLODY werd, toen hij de voor hem bestemde plaats innam, met een tot driemaal herhaald trompetgeschal en met daverende toejuichingen begroet.

HUISREGELN.

Er woont in Zeeland op het eiland Walcheren ergens een man, wiens naam wij niet noemen mogen, en die echter velen tot een leerzaam voorbeeld verstrekken mag. Als eenvoudig pachter eener kleine hoeve, geniet hij echter eene buitengewone welvaart zoodat hij menigvouden zich het gerucht verspreid heeft, dat hij eenen schat gevonden heeft, en dat onder zwaarte matten gevonden heeft, waardoor hij rijkdom en aanzien heeft verworven, om bij elke openbare veiling zich het een of ander stuk gronds aan te schaffen, of ook zijne kinderen een grooter uitzet te geven, dan men van hem zoude kunnen verwachten; en echter ontkent hij het steeds, zeggende: de schat, dien ik gevonden heb zit in ieders mans hoeve en huis; maar gelukkig hij die verstand genoeg heeft denzelven te leeren vinden en kracht genoeg bezit de middelen te bezigen die tot deszelfs opdelving noodig zijn.

Eens op eenen winter avond met eenige zijner vrienden bij den haard zittende, kwam het gesprek wederom op den verborgen schat, en onze pachter meer dan gewoonlijk opgewekt zijnde, zeide: nu wilt gij dan het geheim weten? hoor dan! mijn gansche schat, van welken gij zoo veel hebt hooren spreken bestaat slechts, in eenige weinige huisregelen. Huisregelen? zeiden allen, verbaasd! Ja, zeide de pachter, zij bewaarden mij voor armoede, zij deden mij den welstand genieten dien ik jaren achter elkander meeg bezitten, zij gaven mij eindelijk gelegenheid nog iets over te winnen voor mijne kinderen! —

En welke zijn die huisregelen zeiden allen hoogstnieuwsgierig? De eerste, zeide hij, is naar de rij af mededeelen, zeide de eenvoudige man — en zoo als zij uit de hand van dien goeden en wijzen pachter ons medegedeeld zijn, hebben wij hen opgeschreven en deelen wij ze onze lezers mede; in de hoop dat zij hen goed nalezen, en zoo veel in hun vermogen staat in hun eigen huis en op hunne eigene hoeve beoefenen zullen.

De eerste.

Nering is geen Erf.

Alles schijnt in den tegenwoordigen tijd van het tegendeel overtuigd te zijn. Ziet men den kapitalist, het is hem alleen om de meeste procenten te doen, om het even of zijn kapitaal daardoor ook al

op slechts waarborgen geplaatst wordt. Wat tonnen schats zijn er niet in Colombia's, Mexicanen en Peruanen verloren gegaan, alleen omdat men gaarne wat meer jaarlijks inkomen had, zonder dit men bedacht hoe het kapitaal zelve er mede verzonk. Wat miljoenen gouds zijn er met de Fransche uitgestelde, Passive schuld en Ardoin's gevlogen, alleen omdat men gaarne den woekerwinst van 10 tot 15 procent genieten wilde.

Even zoo gaat het thans ook een cindeloos getal landeigenaren. Terwijl zij hun goed tot drie en vier procent koopen, bedenken zij het onmogelijke, om die opbrengsten tot den uitersten penning op te jagen. Hier ziet men er een die jaar in jaar uit hooft, en zijn welstand tot in den grond bederft. Ginds een ander die slechts tot de hoogste prijzen verparchten wil, en niet denkt, als alles door den tijd moet opgebragt worden, hij ook niets over houdt om den grond te verbeteren of slechts in dien stand te houden waarin het land zij moet om zoo onpeindig veel vruchten als men uit denzelfden trekken wil op te kunnen brengen.

Een ander laat huis en goed vervallen, laat sloten en heiningen en werkt niet wat te niet gaan, scheurt wei velden, roeit boomgaarden uit, om slechts de meeste procenten te trekken, en niet niet dat hij reeds van het kapitaal zelve leeft!

Maar even als deze alle niet bedenken dat *Nering geen erf is*, zoo bedenkt het wel bijzonder den landman zelve, dat hij deze nering, gedurende zijn gansche leven goed overdenke, en trouw in acht neme!

Als iemand namelijk met elk jaar zijne opbrengsten, dat is, zijne *Nering* als *erf* beschouwt, dan zal hij bij voorbeeld, wanneer hij goed gezomeroogst en gemest heeft, de groote inkomsten van het koolzaad van het eerste jaar beschouwen als eene stellige opbrengst, die hij in dat jaar bezigen kan en niet bedenken dat elke volgende opbrengst veel minder zal zijn; neen, het surplus van dit jaar moet over alle volgende jaren verdeeld worden, of beter in eene bijdrage kas gelegd worden; wie het doet zal wijs handelen.

Niet de nering die wij doot het toeval een enkel jaar hebben, nerg als eindelijk inkomst beschouwd worden, maar wel waarop wij dierlijk rekenen kunnen. Ik heb dit van het begin af, dat ik mijnen landbouw aanvaardde in acht genomen. Ik heb altijd twee onderscheidene kassen gehad. Eene waarin ik het geld lag dat ik uit den gemeenen opbrengst van mijn goed moest rekenen jaarlijks te kunnen ontvangen. Ik had dit sommelje niet te hoog aangeslagen. Het was hiervan dat ik mijne pacht betaalde, het was hiervan dat ik hieldte te moeten leven, het was hierhaaf dat ik mijnen ganschen staat inrichtte. Het andere dat ik beschouwen moest als de overwinst die nu eens van een bijzonder goed uitgevallen gewin, dan eens van een hooger prijs van het kool, dan wederom van den verkoop van een paar stalpaarden, die ik gekocht had, of waar dan ook van af kwam, beschouwde ik te zijn de hoedsuiver, waarvan ik de som moest afnemen die ik in mijne gewone kas in enkele jaren te kort kwam, of waardoor ik in staat gesteld werd een kwad jaar te verdienen, of ook waarvan ik voor de toekomst wat overleggen moest. Ziedaar de eerste rede waarom de menschen denken dat ik een schat gevonden heb: het is omdat ik mij aan de spreuk vast hield:

Nering is geen Erf.

Dacht ieder koopman, fabrikant, winkelier, ambachtsman of wat naam hij ook dragen, mogt hieraan, hoe menigeen zou allengs tot groeten schut komen. Maar nu gaat het de meesten, om een voorbeeld bij te brengen, even als het ons land zelve, met den jenever-beasting gaat. Een ieder financier roemt over dezelve, een ieder stad of dorp rucht in de schoone opbrengst van de opcenten! En toch weten de minsten dat wij jaarlijk verder een groot getal jaen in dezen van het kapitaal onzer welvaart en niet van de in-tressen leven. Want hoeveel menschen verdrinken jaarlijks niet alleen hun goed inkomen, maar ook hunne gereedde en ongereedde goederen, die zij tot geld maken om er sterke dranken voor te koopen. En terwijl zij brood, noch vleesch gebruiken, en alle andere bevestigte artikelen schaarsch bezigen, vermenigvacht de consumptie van dit groot getal menschen hoe langer hoe meer, op dat eene punt; van hier, dan die kolossale jenever draken.

Een ieder moest dit weten die ziet hoe de belasting op inlandsche gedistilleerde vochten jaarlijks tusschen 4 en 5 millioenen geldens in hoofdsom en opcenten opbrengt, en echter gaan wij voort met deze *nering* als een *erf* te beschouwen, en zullen zoo lang de welvaart zien dalen, tot dat wij eens, maar helaas! te laat uitroepen zullen: Ja jaarlijk, *Nering is geen Erf.*

Ter AMSTERDAMSCHEN BEURS van gisteren (22 Mei) waren genoteerd: Ned. 2½ pCt. 55 een zestiende; dito 5 pCt. 192½, ½; Kansbill. 27½; Amort.-Sijndik. 98½; dito 3½ pCt 80; Handelsm. 181½, ½; O. I. 5 pCt. 99, 98½; Rijn. Spoorw. 103, ½; Haarl. dito 113½; Ardoin's 183½; oude Russen 105; Columb. 19½, 20.

* * Heden overleed alhier, in den ouderdom van twee-en-tachtig jaren en eene maand, na voorzien te zijn van de Voorregten nader Moeder de Heilige Kerk, mijne dierbare Echtgenoot **MARIA-CATHARINA VAN ERINDHOVEN**, geboren te 's Hertogenbosch, na eene Echtverhandtens van vijfzig jaren en tien dagen. Wij betreuren ons verlies, ik van eene brave Vriend, en mijne twee kinderen van eene brave Moeder. Wij houden ons overtuigd van de hartelijke deelneming, zoo van onze Familie als van onze Bekenden.

Verzoeken van Brieven en verder Rouwbeklag verschoond te blijven.

BREDA, den 23. Mei 1839. **NICOLAAS LUDOVICUS ERINDHOVEN**

* * De HOOFD-AGENT van de NEDERLANDSCHE ALGEMEENE VERZEKERINGS-MAATSCHAPPIJ tegen HAGELSCHADE op de VELDEGEWASSEN, berispt bij deze de LANDBOUWERS, dat men zich ten zijnen Kantore te Breda, even als de vorige jaren, en bij deszelfs Heeren Correspondenten ter Plattenlande, kan vervoegen en tegen gevaar voor den HAGEL op den OOGST, als O. IE-ZAAD, VLAS, BOEKWERT, enz., kan verzekeren.

Het is overbodig het nuttige en doelmatige dezer Verzekering aan te bevelen, men herinnere han slechts het vorige jaar, waar in een groot deel van het voornamelijk van den Landman door den HAGEL vernietigd werd, en zijne hoop op eenen gelukkigen OOGST vervlogen was.

BREDA, 15. Mei 1839. **BREEK POT.**

* * De Riddermeester **VAN MERLEN**, heeft in den jare 1838 aan een zijner Vrienden geleend, het werk van *La Roche-Aymon de la Cavallerie*; tot heden dit werk nog niet hebende terugbekomen, verzoekt hij minzaam den tegenwoordigen bezitter van hetzelfde, het aan hem terug te bezorgen.

CONTREFAÇON.

AVIS ESSENTIEL.

LA PATE PECTORALE DE REGNAULD AINÉ, Pharmacien à Paris, rue Caumartin, n° 45, recommandée par les principaux journaux de médecine français, et généralement ordonnée par les médecins les plus distingués de toutes les Facultés et Académies, pour la guérison des Rhumes, toux, Catarrhes, Coqueluches, Asthmes, Enrouemens et Irritations de poitrine, a été CONTREFAITE dans divers pays étrangers.

Comme on ne saurait prendre trop de précautions pour se garantir des contrefaçons, surtout lorsqu'il s'agit de la santé, nous prévenons les consommateurs que **LA VÉRITABLE PATE DE REGNAULD AINÉ**, telle que M. L. FRÈRE, de Paris, la prépare, et telle qu'elle se vend depuis dix années dans toute l'Europe, ne se délivre qu'en boîte, et que chaque boîte est scellée d'une bande de papier vert dont voici le modèle.

Par Brevet d'invention.

PATE DE REGNAULD AINÉ.

L. FRÈRE.

Pharmacien à Paris, rue Caumartin, n° 45.

et seul propriétaire de cette préparation.

M. L. FRÈRE, de Paris, a préparé cette Pâte, et elle se vend depuis dix années dans toute l'Europe, ne se délivrant qu'en boîte, et chaque boîte est scellée d'une bande de papier vert dont voici le modèle.

